

[Handelsministeren.]

permanent Ordning. Men jeg er bange for, at det vil volde nogen Vanskelighed at faa en saadan permanent Ordning vedtaget, og derfor er jeg hidtil veget tilbage for at foreslaa en varig Lovgivning paa dette Omraade. Men paa den Foranledning, der nu er givet mig af den ærede Ordfører for Venstre, skal jeg i indeværende Aar overveje Muligheden af at faa tilvejebragt en mere varig Ordning af disse Forhold. Det vilde være til Fordel baade for den ene og den anden Part, om en saadan Ordning kunde tilvejebringes.

Jeg er glad for, at den ærede Ordfører for Venstre gav Udtryk for, at det var rigtigt, at jeg havde taget Initiativet til at faa en Overenskomst i Stand mellem Cikorieroddyrkerne og de Fabrikker, der forarbejder Cikorierødder og for Resten ogsaa nogle Sukkerroer. Jeg pointerer her, at jeg med Tilfredshed har hørt dette. Thi det vil ikke være uden Betydning for mig under de fortsatte Forhandlinger, at jeg kan gaa ud fra, at jeg har Rigsdagen bag mig. Jeg har i Virkeligheden slet ingen Bemyndigelse til at paabyde de paagældende noget; alt maa ske frivilligt. Bedst mener jeg, det vilde være for alle Parter, at man undgik at faa en Bestemmelse ind i selve Loven, hvorefter jeg havde en Bemyndigelse. Jeg er ikke ude efter en saadan Bemyndigelse, for jeg tror, det vilde være meget vanskeligt at haandtere den. Selvfølgelig kan det gøres, men ikke uden Besvær. Men naar jeg ved, at jeg har den høje Rigsdag bag mig, vil jeg derigennem have en større Autoritet over for de paagældende, navnlig da, naar jeg indskrænker mig til at sige, at de skal se at blive enige om det, som kan anses for at være fornøftigt, en fair Pris for de Produkter, der skal betales. Jeg maa i denne Forbindelse sige, at de Forhandlinger, jeg har haft med Direktøren for Richs Fabrikker har lettet mig en Del af mine Vanskeligheder i saa Henseende; det er ikke derfra, Modstanden er kommet mod at faa en Ordning tilvejebragt; men jeg haaber, som sagt, at det skal lykkes at faa det hele bragt nogenlunde til en tilfredsstillende Afslutning i indeværende Aar.

Den konservative Ordfører ønskede Udvalgsbehandling, og jeg kan ikke have noget som helst at indvende imod dette. Derimod

vil jeg gøre et Par Bemærkninger til de Betragtninger, som den ærede Ordfører fremførte.

For det første om Udbetalingen af de 7 pCt. i Stedet for 6 pCt. Jeg skal ikke komme ind paa en vidtløftig Diskussion om hele dette Forhold, men jeg vil hævde, at Forudsætningen var, at 6 pCt. var den Dividende, der skulde gives, og jeg anser det for at være meget uklogt af Sukkerfabrikkerne at gaa op til en Dividende af 7 pCt. En saadan blev heller ikke foreslaaet af Bestyrelsen. At Bestyrelsen bagefter ikke gjorde nogen virkelig Indvending imod den, men maaske endogsaa billigede den, er en Ting for sig, det bliver Sagen ikke bedre af. Men jeg anser det for at være en meget uklog Handling at gøre dette paa Trods af det, som faktisk var Overenskomstgrundlaget.

Det kan ikke nytte noget at henvise til, at det er af Selskabets egne Midler, de tager den sidste Procent. Nej, det nytter ikke noget, for denne 7 pCt.s Dividende bliver let, saaledes som hele Forholdet ligger, til en Udfordring over for Befolkningen, der skal betale de højere Sukkerpriser. Og det kan ikke nytte noget at henvise til, at Sukkerloven er særlig til Fordel for Roedyrkerne. Den er til Fordel for Roedyrkerne, men ikke for disse alene. Sukkerfabrikkerne vilde ikke have kunnet klare sig gennem denne vanskelige Situation uden den Beskyttelse, Staten har givet Fabrikkerne gennem den Lovgivning, der nu har været etableret Aar efter Aar. Sukkerpriserne ude i Verden er saa lave, at Sukkerfabrikkerne vilde være helt ude af Stand til at betale en saadan Pris for Roer, at Roedyrkningen kunde have været opretholdt blot tilnærmelsesvis i det nuværende Omfang. Dette er nu sikret ved den Ordning, som Staten har tilvejebragt til Beskyttelse af Parterne, og derfor burde Sukkerfabrikkerne ikke have indladt sig paa at give en ekstra Dividende.

Den ærede Ordfører sagde, at Sukkerfabrikkerne altid havde ført en meget forsigtig Udbyttepolitik. Ja, jeg ved ikke, hvad man skal sige, naar der betales 25 pCt. i Dividende af Aktiekapitalen, om man saa kan sige, at det er en forsigtig Udbyttepolitik. Det kan siges, at man ikke har betalt større Udbytte, end man kunde, men hvem har betalt det?